

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

Entre els molts problemes que ens planteja el fet de la guerra no n'hi ha cap de tanta preocupació com el del proveïment dels articles de primera necessitat. Abans que en les comarques, els grans centres urbans sentiren els efectes depriments de la manca de queviures. S'ha arribat, però, ara, a una agudització gairebé general en tot Catalunya. La igualtat en ordre als sacrificis que a tots ens imposa la guerra és, per tant, un fet real en més de dues terceres parts de la població, per ésser, a hores d'ara, una rara excepció les comarques que gaudeixen de més o menys reserves. Seria aquest moment el més oportú per a crear una política de taxa, amb caràcter general, de tots els productes indispensables per a alimentar la població de Catalunya. Cap altra mesura és tan aconsellable per a poder assolir la regulació del problema de la vida, la urgent preocupació sobre el qual hauria de constituir el punt de partida d'una plena rectificació de l'obra de govern a Catalunya. S'imposa, des del Consell de la Generalitat, una actuació fecunda i assenyada que vingui a endegar l'economia pels viaranys que les circumstàncies presents i el fet de la guerra ens hi porten, accidentalment, com a període de transició per a preparar la gran obra transformadora del demà triomfant. Cal fer-se amb la idea que tot el que no sigui donar exemple des de dalt, repercutirà en una mala administració en les hisendes locals i la desorganització més deplorable prendrà peu arreu dels pobles. Encara s'és a temps d'evitar el mal major que forçosament en pervindria de continuar la desídia reiterada en tota mena de problemes. Convé una orientació decidida en la qual s'hi defineixin clarament les funcions competents al Govern i les que corresponguin als Ajuntaments o Consells Municipals, en relació a la política de proveïment, en tot el seu abast. Ahudim concretament aquest servei, per considerar-lo agreujat en tots els aspectes i per tal com, els ciutadans tots, estan interessats en què s'hi doni immediatament una resolució favorable a cercar-hi les garanties que es poden posar en joc, per atendre'l amb competència i amb esperit de justícia, cosa que no s'ha vist abans, per tant que s'hagi volgut demostrar que la solució del problema no era llunyana.

ALFIL

EXAMEN DE CONSCIENCIA

El nostre poble ha passat per unes convulsions extremadament greus, que amenaçaven convertir-se en una cruel guerra civil, i poder facilitar, per tant, el triomf del feixisme, els efectes de la qual, irremeiablement, haurien destruït el cos de Catalunya.

La lluita s'ha aturat, després de moltes víctimes i de veure's Catalunya en el trist cas d'haver de declinar l'administració d'uns serveis que afiançaven la seva personalitat nacional. Quants sentiran ara la nostàlgia del relegament, encara que només sigui transitori, que ha de sofrir una institució que tots ens estimem!

I el compungiment d'aquestes hores de reflexió no s'amaga fàcilment. Es reflexa a la cara de tots, i tots en patim un decaïment ben visible. El fur intern ens diu que hem obrat malament i que ens hem deixat portar per les passions, per partidismes estúpids, i que hem obrat amb una lleugeresa gairebé infantil.

Confessem-ho, no amaguem les culpes de ningú, que aquesta sinceritat ens pot fer redimibles.

Cal mostrar el desig d'entrar a la majoria d'edat, amb una conducta clara, reflexiva i diàfana. Solament així ens farem dignes d'una nova vida, per a la consecució de la qual ens hem imposat un deure sagrat: aixafar el feixisme que té sota les seves garres una part dels pobles ibèrics.

Si no sabem mantenir la unitat indispensable entre els catalans, inútilment tractarem de respondre als compromisos contrets amb els pobles germans. I en la dissort nostra hi empenyarem als qui confien amb la nostra lleialtat.

No hem de passar pel vilipendi de què la història ens hagués d'atribuir la responsabilitat d'haver obert el camí a la dominació estrangera en la península, sota l'imperi del feixisme. El poble treballador ens maleïria i ens assenyalaria amb l'estigma de traïdors.

A rectificar-nos. A treballar, a lluitar contra el feixisme per a possibilitar l'adveniment d'una era de pau i de justícia social, en la qual el poble treballador de Catalunya hi ha de prendre l'avantguarda, pel seu vigorós sentit constructiu i per l'empenta que ha donat en el moviment alliberador. — E.